

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

Tuženik: Conselho de Ministros

uz sudjelovanje: Parpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA,

Izreka

1. Direktivu 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da je ona nebitna za razmatranje usklađenosti s pravom Unije određenih zahtjeva u vezi s djelatnostima koje obavlja zračni prijevoznik, a koji se nalažu stjecatelju kvalificiranog udjela u kapitalu tog društva, konkretno, zahtjeva prema kojem je taj stjecatelj dužan ispuniti obveze javnih usluga te zadržavanja i razvoja nacionalnog zrakoplovnog čvorišta (hub) tog društva.
2. Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da dokumentacija za nadmetanje kojom se uređuju uvjeti kojima podliježe postupak reprivatizacije zračnog prijevoznika sadržava:
 - zahtjev kojim se stjecatelju udjela koji je predmet postupka reprivatizacije nalaže da je sposoban zajamčiti ispunjenje obveza javnih usluga koje je taj zračni prijevoznik dužan ispuniti i
 - zahtjev kojim se navedenom stjecatelju nalaže zadržavanje sjedišta i stvarne uprave navedenog zračnog prijevoznika u predmetnoj državi članici jer bi prijenos glavnog poslovnog sjedišta tog društva izvan te države članice podrazumijevao gubitak njegovih prijevoznih prava koja su mu dodijeljena dvostranim sporazumima sklopljenim između navedene države članice i trećih zemalja s kojima ta država članica održava posebne povijesne, kulturne i društvene veze, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
 - Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi to da ta dokumentacija za nadmetanje sadržava zahtjev da je stjecatelj navedenog udjela dužan osigurati zadržavanje i razvoj postojećeg nacionalnog zrakoplovnog čvorišta (hub).

⁽¹⁾ SL C 424, 11. 12. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas — Litva) – „Bene Factum?” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(predmet C-567/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porezne odredbe — Trošarine — Direktiva 92/83/EEZ — Članak 27. stavak 1. točka (b) — Izuzeća — Pojam „proizvodi koji ne služe za prehranu ljudi” — Kriteriji za ocjenu)

(2019/C 139/12)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „Bene Factum”

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Izreka

1. Članak 27. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 92/83/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića valja tumačiti na način da se primjenjuje na etilni alkohol koji je denaturiran u skladu sa zahtjevima države članice i sadržan u kozmetičkim proizvodima i proizvodima za higijenu usne šupljine koje — premda potonji kao takvi ne služe za prehranu ljudi — određene osobe ipak konzumiraju kao alkoholna pića.
2. Članak 27. stavak 1. točku (b) Direktive 92/83 valja tumačiti na način da se primjenjuje na etilni alkohol koji je denaturiran u skladu sa zahtjevima države članice i sadržan u kozmetičkim proizvodima i proizvodima za higijenu usne šupljine koje — premda potonji kao takvi ne služe za prehranu ljudi — određene osobe ipak konzumiraju kao alkoholna pića, ako osoba koja uvozi te proizvode iz države članice kako bi ih druge osobe distribuirale krajnjim potrošačima u određenoj državi članici znajući da ih se konzumira kao alkoholna pića, navedene proizvode proizvodi i označuje vodeći računa o toj okolnosti kako bi povećala njihovu prodaju.

(¹) SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeits- und Sozialgericht Wien — Austrija) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse protiv Gradbeništvo Korana d.o.o.

(predmet C-579/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 1. stavak 1. — Područje primjene — Građanska i trgovačka stvar — Članak 1. stavak 2. — Isključena područja — Socijalna sigurnost — Članak 53. — Zahtjev za izdavanje potvrde kojom se utvrđuje da je odluka koju je donio sud porijekla izvršna — Presuda o potraživanju tijela socijalne sigurnosti koje se sastoji od dodataka za naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora protiv poslodavca u okviru upućivanja radnika — Obavljanje sudske funkcije od strane suda pred kojim je postupak pokrenut)

(2019/C 139/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeits- und Sozialgericht Wien